

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 10P/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324201126
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Kosorínová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4324201126.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Janou Kosorínovou vo veci starostlivosti o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, z rodičov: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. XXXX/XX, v konaní zastúpená JUDr. Danicou Sitárovou, advokátkou so sídlom Levice, Nám. Hrdinov 13 a F. B., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom G. XX, G. D., E. H. X, na návrh matky, o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. A., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 65,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 21.03.2024.

II. Zaostané výživné za obdobie od 21.03.2024 do 30.05.2024 vo výške 510,90 eur je otec p o v i n n ý zaplatiť do 90-tich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Týmto dochádza k z m e n e rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 30.10.2013, č. k. 15P/145/2013-41.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka maloletého dieťaťa sa návrhom, súdu doručeným dňa 21.03.2024 domáhala zvýšenia výživného pre maloletého zo sumy 65,- eur na sumu 200,- eur mesačne. Poukázala na zvýšené náklady na maloletého v súvislosti so štúdiom na strednej škole, ako i zvýšené bežné náklady pre dieťa, týkajúce sa stravy, ošatenia, voľného času a pod. Poukázala na to, že otec síce bežné výživné uhradza, avšak navyše dieťaťu nič neposkytuje. Syn otca navštevuje zhruba raz mesačne v jeho domácnosti bez prespania. Má za to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, pričom podľa jej vedomostí otec v súčasnosti stavia rodinný dom.

Na pojednávaní uviedla, že náklady sú aj s platbami za doučovanie syna. V rámci voľného času syn navštevoval fitnesscentrum, mal trénera a poplatok mesačne predstavoval 170,- eur. Nakoľko mal zdravotné problémy, prestal cvičiť, ale má záujem fitnesscentrum opätovne navštevovať. Spolu s manželom platili dieťaťu poplatok za vodičský kurz a kondičné jazdy. Uviedla, že v máji 2024 otec na výživu mal. dieťaťa prispel sumou 100,- eur. V rámci vypořádania BSM vyplatila otca dieťaťa, refinancovala spoločný hypotekárny úver, ktorý za pomoci manžela spláca doteraz. V priebehu konania po oboznámení sa majetkovými pomermi otca, navrhla výživné zvýšiť na sumu 360,- eur mesačne. Poukázala na to, že na účtoch otca v I. boli realizované vklady od 1 570,- eur do 9 186,- eur mesačne, teda je zrejmé, že otec disponuje finančnými prostriedkami. Otec, ako vyplýva z výpisu z účtu, platil

v minulom roku za ubytovanie v Chorvátsku, z čoho je zrejmé, že mu finančná situácia umožňuje absolvovať dovolenky pri mori. Tiež poukázala na vyjadrenie otca, že má v úmysle po získaní hypotéky, o ktorú požiada jeho priateľka vo výške 60 000,- eur, podieľať sa na úhrade splátok v 1-ine.

2. Otec nesúhlasil so zvýšením výživného na sumu navrhnutú matkou. Uviedol, že je schopný platiť výživné maximálne 100,- eur mesačne. Na úhradu vyššej sumy výživného nemá v súčasnosti finančné prostriedky. Potvrdil, že v minulosti požiadal o zníženie výživného, keď určené výživné (na čas po rozvode – poznámka súdu) mu nevychádzalo platiť. Určitý čas po rozvode s matkou maloletého sa „dával do kopy“, býval v podnájmoch. Následne s druhou manželkou si kúpili dom. Manželka bola jeho vlastníčkou, on si vzal hypotéku, ktorá i po rozvode druhého manželstva je na jeho meno, avšak splátky uhrádza bývalá manželka. Na mladšieho syna sa zaviazal platiť 300,- eur mesačne, keďže toto dieťa má zdravotné problémy. V čase, keď bol mal. A. mladší, mal problém sa s ním stretávať pre rôzne výhovorky zo strany matky. Má za to, že dieťa bolo zo strany matky proti nemu „nainfikované“. Posledné obdobie sa maloletý ozýva. Spolu jazdili na aute pred skúškami v autoškole, ale na vodičský kurz mu neprispel. Styk nikdy neriešil cez súd. Na Vianoce synovi dáva peniaze ako darček. Poukázal na svoje výdavky. Kúpil za 1 700,- eur od kamaráta pozemok. Niečo z kúpnej ceny zaplatil, niečo pre neho odpracoval. Jeho priateľka si zobrala spotrebný úver 10 000,- eur, aby svojpomocne postavili aspoň múry. Zamestnal priateľku vo svojej spoločnosti s čistým príjmom 700,- eur len z dôvodu, aby splnila podmienky pre poskytnutie úveru. Je vyučený automechanik. Jeho spoločnosť má však v predmete činnosti zväčša a konštrukčné práce. Jeho príjem sa v čistom priemerne pohybuje od 1 500,- eur do 2 000,- eur mesačne. Niekedy je vo výške 600,- eur, inokedy 2 300,- eur mesačne. Na svoju stravu vynaloží mesačne okolo 100,- eur, ošatenie 50,- eur. Spláca pôžičku v mesačných splátkach 156,- eur, mobil 20,- eur, za cigarety vynaloží 50,- eur mesačne. Syn by sa mohol mať lepšie, ak by v minulosti k nemu chodil. Aj do budúcnosti sa bude mať lepšie, keďže aj on zdedí dom, ktorý postaví. Všetko sa však nedá zo dňa na deň.

3. Kolízny opatrovník, s poukazom na dôvodnosť podaného návrhu, prihladnuc na potreby a vek dieťaťa, ako i príjmy otca, navrhol výživné zvýšiť na 300,- eur mesačne.

4. Dokazovaním zistil súd tento skutkový stav:

Vyživovacia povinnosť otca k maloletému A. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 30.10.2013 č.k. 15P/145/2013-41, ktorý súd znížil vyživovaciu povinnosť zo sumy 100,- eur na sumu 65,- eur mesačne. V tom čase maloletý bol žiakom 1. ročníka ZŠ. Mesačné stravné v domácnosti matky predstavovalo pre neho 100 - 120,- eur, ošatenie 10,- eur, poplatok za stravu v školskej jedálni 20,- eur, doplatok za lieky (astma) 2,- eurá. Ročné náklady so ZRPŠ predstavovali 10,- eur, učebnice 28,- eur, školské pomôcky 70,- eur. Maloletý osobitné záujmy nemal. Okrem alergológa navštevoval i ortopéda. Matka dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 268,65 eur a poberala rodinné prídavky vo výške 23,10 eur mesačne. Žila s maloletým v spoločnej domácnosti v byte v jej vlastníctve so svojím manželom, ktorý bol zárobkovo činný. Mesačné preddavky spojené s užívaním bytu predstavovali 134,50 eur, elektrinou 32,30 eur, plynom 3,- eurá (štvrtročne 12,- eur), splátky úveru 120,- eur. Náklady na stravu matka pre celú rodinu vyčíslila na 400 – 450,- eur. Ročne uhrádzala poplatok za komunálny odpad 73,- eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemala. Otec žil v spoločnej domácnosti s manželkou v dome, ktorý bol v jej výlučnom vlastníctve. Spoločne splátky hypotekárnych úverov mesačne boli vo výške 218,40 eur. Preddavky mesačne za vodu predstavovali 10,- eur, elektrinu 30,- eur, plyn 89,- eur, ktoré uhrádzala manželka (bola zárobkovo činná). Otec nehnuteľný majetok nevlastnil. Bol vlastníkom dvoch motorových vozidiel. Ukončil živnosť, ktorá nebola rentabilná. Bol evidovaný v evidencii nezamestnaných. Privyrábala si brigádnicke a podľa jeho vyjadrenia zarobil maximálne 15,- eur týždenne. Tiež nemal inú vyživovaciu povinnosť.

4.1. V súčasnosti matka dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 1 123,68 eur a pobera rodinné prídavky vo výške 60,- eur. Naďalej býva so synom v byte (totožný byt ako v čase ostatného rozhodnutia), kde mesačné preddavky spojené s užívaním bytu sú vo výške 230,- eur, elektrinou 42,- eur, plynom 6,- eur. Splátky hypoúveru predstavujú mesačne 256,- eur. V spoločnej domácnosti býva s manželom, ktorý je SZČO a má do osobnej starostlivosti zverené maloleté dieťa, pričom jeho príjem sa pohybuje vo výške cca 3 500,- eur mesačne (vyplýva zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10P/13/2022). Manžel uhrádza mesačne lízingové splátky 220,- eur, internet a mobil 100,- eur a svoje životné poistenie 26,80 eur.

4.2. Otec je jediným spoločníkom spoločnosti B., I., ktorá spoločnosť za r. 2022 dosiahla podľa daňového priznania výnos z hospodárskej a finančnej činnosti 17 088,00 eur, náklady 16 982,18 eur, zisk 105,82

eur. Za posledné zdaňovacie obdobie spoločnosť daňové priznanie zatiaľ nepodala. Z výpisov z účtov otca za posledných 12 mesiacov bolo zistené, že celková výška vkladov na účte v I. I., J. bola vo výške 62 043,- eur, t.j. priemerná mesačná výška 5 170,25 eur a na sporiacom účte v tej istej banke v celkovej výške 24 339,81 eur, t.j. v priemernej mesačne výške 2 028,32 eur. Podľa predloženej mzdového listu jeho príjem ako konateľa za r. 2023 bol mesačne vo výške 69,76 eur a v r. 2024 (január až marec) vo výške 70,43 eur netto. V roku 2022 na základe kúpnej zmluvy nadobudol do výlučného vlastníctva pozemok za kúpnu cenu 1 785,- eur, na ktorom s priateľkou stavajú rodinný dom. Podľa jeho vyjadrenia (vyplýva aj z lustrácie cestou Sociálnej poisťovne) jeho priateľka je zamestnankyňou spoločnosti otca s príjmom cca 700,- eur mesačne. Býva s priateľkou a jej dvomi maloletými deťmi v podnájme, za ktorý uhrádza vrátane energií 605,- eur. Priateľka otca má príjem aj z inej pracovnej činnosti. Sám uviedol, že jeho čistý mesačný príjem sa pohybuje od 1 500,- eur do 2 000,- eur. Na svoju stravu mesačne vynaloží 100,- eur, ošatenie 50,- eur, mobil 20,- eur, cigarety 50,- eur a úver 165,- eur. Pribudla mu vyživovacia povinnosť k mal. J., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého výživu sa zaviazal s poukazom na jeho zdravotné postihnutie, prispievať mesačne sumou 300,- eur (rozhodnutie Okresného súdu Levice zo dňa 25.04.2022 č.k. 6P/22/2022-43).

4.3. Maloletý A. je študentom 2. ročníka SOŠ techniky a služieb v Leviciach. Podľa predložených dokladov ročný poplatok združeniu rodičov predstavuje 40,- eur. Mesačný príspevok na stužkovú 5,- eur a za doučovanie 60,- eur. Matka okrem toho vyčíslila náklady na dieťa mesačne za stravu 200,- eur (v školskej jedálni sa nestravuje), ošatenie 50,- eur, hygienu 15,- eur, zdravotný stav 10,- eur, návšteva fitnesscentra cca 100,- eur, vreckové 30,- eur. Maloletý je zdravý.

5. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

7. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

8. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

9. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

10. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

14. Z výkladu ustanovenia § 78 Zákona o rodine vyplýva, že musí ísť o podstatnú zmenu pomerov na strane rodičov alebo detí, ktorá sa výrazne prejaví v pomeroch účastníkov. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne – okolnosťami na strane povinného resp. oprávneného, alebo objektívne – vývojom životných nákladov. Až v prípade, že má súd preukázanú zmenu pomerov, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

15. Súd poukazuje na to, že povinnosťou oboch rodičov, je venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich riadneho náležitého telesného a duševného vývoja, za ktorým účelom má povinnosť každý z rodičov vyvinúť všetko úsilie na to, aby zaobstaral prostriedky pre svoje deti.

16. Účelom výživného je uhrádzanie nielen priebežne sa vyskytujúcich bežných potrieb maloletého dieťaťa, ale všetkých potrieb prospešných k jeho všestrannému vývoju. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom musí mať súd na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Je potrebné, aby rodičia poskytovali podľa svojich schopností a možností toľko prostriedkov na výživu detí, aby z nich boli uspokojené osobné potreby dieťaťa, pokiaľ ide o výživu, ako i potreby na prehlbovanie vzdelania, rozvoju záujmov a záľub, prípadne prípravu na povolanie.

17. Základnými pravidlami pri určovaní výšky výživného sú jednak odôvodnené potreby oprávneného, ako i schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Oprávnené potreby nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie – potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, či kultúrnymi. Závisia najmä od veku, zdravotného stavu. Na strane povinného súd prihliada na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ktoré dosahuje v čase súdneho konania, ale aj na potencionálne príjmy, teda nielen to, čo povinný skutočne zarobí, ale aj to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a pod. Skúma tiež majetkové pomery, ktoré posudzuje komplexne, okruh osôb, ktorým je povinný poskytovať výživné, zárobkové možnosti podľa príjmov z obdobia pred stratou zamestnania, ak sa preukáže, že sa povinný vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku.

18. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v súlade s § 78 ods. 1 Zák. o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd o výživnom rozhoduje. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov tak na strane maloletého dieťaťa, a to v dôsledku pribúdajúceho veku i nárastom odôvodnených potrieb, nákladov na štúdium, ako i na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením ich príjmu, zmenou počtu vyživovacích povinností a pod.

19. Súd základné nevyhnutne odôvodnené mesačné náklady pre maloletého A. ustálil na sumu 542,83 eur (strava 200,- eur + ošatenie 50,- eur, vreckové 30,- eur, doučovanie 60,- eur, hygiena 15,- eur, zdravotný stav 10,- eur, príspevok rodičovskému združeniu 3,33 eur, stužková 5,- eur, voľný čas vrátane fitness 100,- eur + alikvotná časť nákladov na bývanie 69,50 eur – za preddavky s bývaním a energie, t. j. 278,- eur : 4 osoby.)

20. V prejednávanej veci bolo dokazovaním preukázané, že od ostatnej úpravy výživného k maloletému uplynulo skoro 11 rokov, za ktoré obdobie došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov tak na strane výživou oprávneného maloletého dieťaťa ako i na strane rodičov. Maloletý fyzicky vyspel, štúdiom sa pripravuje na výkon svojho povolania. Už len fyzickým rastom došlo jednoznačne k zvýšeniu nákladov na jeho ošatenie, stravovanie, hygienu. K tomu pribudli zvýšené náklady so zadovážením školských pomôcok pre štúdium, doučovanie, mobil, aktívne trávenie voľného času, športové a kultúrne vyžitie. Je potrebné poukázať na to, že odôvodnené výdavky maloletého dieťaťa okrem výdavkov na bývanie, školu, príp. mimoškolské aktivity a nepriaznivý zdravotný stav, nie je potrebné preukazovať osobitne, keď sú všeobecne známe ceny tovarov a služieb. Matkou prezentované náklady nie sú premrštené s poukazom na vek dieťaťa blížiaci sa k plnoletosti, pohybujú sa len v rozsahu základných výdavkov. Sčasti sú náklady mal. A. kryté rodinnými prídavkami, ktoré sú matke vyplácané vo výške 60,- eur mesačne. Zmena pomerov bola tiež preukázaná na strane oboch rodičov. Príjem matky sa zvýšil ako i výška rodinných prídavkov, z ktorého dôvodu je

v jej možnostiach a schopnostiach podieľať sa na výžive maloletého vo vyššom rozsahu, čo i nesporne dlhodobo robí, keď zabezpečuje všetky odôvodnené potreby dieťaťa. Súd sa nestotožnil s tvrdením otca

spočívajúcom v tom, že je schopný na výživu maloletého mesačne prispievať maximálne sumou 100,- eur. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že otec je jediným spoločníkom spoločnosti, pričom je jeho povinnosťou regulovať svoje výdavky tak, aby v prvom rade bol schopný plniť si svoje zákonné vyživovacie povinnosti. Na výdavky otca spočívajúce v úhrade splátok úveru a výdavkoch na cigarety súd neprihliadol, keď v zmysle Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Taktiež súd za odôvodnený výdavok otca uznal len alikvotnú časť nájomného vo výške 151,25 eur (605,- eur : 4 osoby), keď otec k svojej priateľke ani k jej maloletým deťom nemá vyživovaciu povinnosť, a teda ich výdavky nemôže uprednostniť pred výdavkami maloletého A.. Je zrejmé, že finančná situácia otca oveľa priaznivejšia ako sa ju snaží deklarovať i oproti stavu deklarovaného v daňovom priznaní, keď bol schopný vynaložiť financie na kúpu pozemku, je pripravený splácať v polovici úver, o ktorý hodlá požiadať jeho priateľka. Súd nespochybňuje právo otca zabezpečiť si vlastné bývanie, avšak tým nemôže ohroziť výživu svojho syna. Otec bezdôvodne zvyšuje výdavky spoločnosti o náklady spočívajúce v mzde, ktorú vypláca svojej priateľke len z dôvodu splnenia podmienok bonity pre priznanie úveru. Z vyjadrení samotného otca ako i výpismi z jeho účtov vyplýva, že jeho minimálny čistý mesačný príjem je vo výške cca 2 000,- eur. Podľa odporúčacích metodických tabuliek o výživnom Ministerstva spravodlivosti SR, by výživné v danom prípade s poukazom na vek dieťaťa, ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca a výšku príjmu, malo predstavovať 18 % jeho príjmu, t. j. 360,- eur, avšak výška všetkých vyživovacích povinností výživou povinnej osoby by nemala presiahnuť 30 % jeho príjmu. Zohľadniac skutočnosť, že rozhodnutím súdu je otec zaviazaný prispievať na výživu ďalšieho syna sumou 300,- eur mesačne, súd výživné zvýšil na 300,- eur. Takto zvýšené výživné je otec podľa názoru súdu schopný uhrádzať bez ohrozenia možnosti uspokojovať si svoje základné nevyhnutné potreby a plniť si ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Zo skutkových okolností prejednávanej veci je nepochybné, že otec bez existencie objektívnych dôvodov, napriek zlepšenej finančnej situácii, dlhodobo prenáša vyživovaciu povinnosť na plecia matky maloletého. Výživné má spotrebný charakter a slúži na pokrytie mesačných potrieb výživou oprávnenej osoby, nie je teda prípustné, aby maloleté dieťa „čakalo“ na prípadné zlepšenie finančnej situácie podľa predstáv otca. Vo vzťahu k predmetu konania je právne irelevantné tvrdenie otca, že dom, ktorý postaví v budúcnosti zdedí aj maloletý A. a teda sa bude i toto dieťa mať lepšie.

21. Výživné súd v súlade s § 77 Zák. o rodine zvýšil odo dňa začatia konania, t. j. 21.03.2024 (doručenia návrhu súdu). Do dňa rozhodnutia otcovi na výživnom vznikla zaostalosť vo výške 510,90 eur (mal zaplatiť alikvotnú časť za mesiac marec 96,80 eur + 2 mesiace x 300,- eur, spolu 696,80 eur; zaplatil alikvotnú časť za mesiac marec 20,90 eur + 1 mesiac x 65,- eur + 1 mesiac x 100,- eur, spolu 185,90 eur), ktorú mu súd s poukazom na výšku ročného výživného uložil zaplatiť do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

22. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v troch písomných vyhotoveniach. 7

Odvolanie musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, označenie mena, zamestnania a bydliska účastníkov, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa civilného mimosporového poriadku (iná ako peňažná povinnosť týkajúca sa maloletého, resp. podľa osobitného zákona (exekučný poriadok).

Rozsudok v časti výživného je vykonateľný doručením (§ 44 CMP).